

Plantning af Pilgrimstræ og afsløring af plade ved Eventyrhaven

Velkomst til Borgmeter Jan Boye

Inden vi begynder, vil jeg dog lige pynte dig en lille ting. Borgmesterkæden for Odense blev for nylig stjålet. Selvom den er fundet og kommet hjem igen, vil jeg overrække dig en ny kæde. Den er ikke så prangende, men du kan til gengæld have den til evig arv og eje. Det er en lille Ib-skål fra bugten bag Santiago de Compostela – eller rettere fra bugten ved verdens ende, Cap Finistera. En sådan Ib-skål har særlig affektionsværdi for Santiagopilgrimme, som ydre bevis på, at man har gennemført sin vandring.

>>>

I går nævnte jeg, at De fynske Pilgrimsveje er et led i realiseringen af en større vision om at forbinde pilgrimsmål i Norden med de store kendte pilgrimsmål ”nede” i Vesteuropa, specielt Santiago de Compostela og Rom.

Vores forening har arbejdet tæt sammen med Norddeutsche Jacobus Gesellschaft, således at disse veje her står i forbindelse med ruter, der følger bl.a. Hærvejen (Oxen Weg) til Rendsburg, Itzeho, Glücksstadt (med afstikkere til Flensborg og Lybæk) og ned over Elben til Stade. I Stade fandt man i den lille bys stadsarkiv beskrivelser af en middelalder munks vandring til Santiago, dvs. vejbeskrivelsen ned over Bremen, Osnabrück, Köln og Aachen (Karls den Stores residensby). De senere år er der udviklet flere pilgrimsveje gennem Belgien og Frankrig – det sidste vi har hørt i foreningen, er at kolleger til os vil søge Paris by om mærkning af en pilgrimsvej, så man kan vandre ind og ud af Paris.

I den anden ende – i Norge og Sverige – er man også i gang. Svenske myndigheder har i flere år arbejdet med veje i Skåne, så vi får forbindelse herfra til Vadstena, hvor den Hellige Birgitta havde sit udgangspunkt.

I Norge har man etableret et større pilgrimscenter i Nidaros (Trondheim) og den norske kulturarvstyrelse er sammen med den norske kirke aktiv i udformning af pilgrimsveje. Man kan således vandre fra Odense til Hærvejen og op til Viborg og herfra ad en af vore veje til Frederikshavn for så at gå helt op til Nidaros i Trondheim med Sankt Olufs grav.

Når vi står her i dag, er det for at markere, at vi også Danmark er en del af dette fællesskab. Og med plantning af en Ægte Kastanje får dansk pilgrimsvæsen et forankringspunkt. Jeg ser, at stedet her vil udvikle sig. Odense er – som vi hørte med stadsarkivarens foredrag i går – en by med rødder i lokale pilgrimstraditioner. Nu får vi noget, hvor nye ritualer kan danne sig. Mon ikke mange pilgrimsvandringer vil tage deres begyndelse her ved træet eller de vil slutte her. Mange pilgrimme vil efter endt færd i udlandet vende tilbage til stedet her i taknemmelighed.

Jeg er meget glad for at Odense Kommune og andre fynske kommuner har taget så godt mod ideen om en pilgrimsvej. Jeg vil love, at foreningen vil støtte op om at gøre De fynske Pilgrimsveje attraktive.

Jeg håber, at vi får en god solid lokal forankring af De fynske Pilgrimsveje. Jeg ønsker, at der opstår traditioner omkring træet, der kan fremme pilgrimsvandring og som kan være til gælder for pilgrimme, når de skal af sted og når de kommer hjem. Jeg ønsker at det kan blive til gavn og glæde også for friluftsliv og turisme.

Med disse ord foreslår jeg, at vi planter pilgrimstræet.

>>>>>

Jeg har medbragt en stor Ib-skål fra Santiago. Den vil jeg lægge ned i mulden ved træets rod. Måske bliver den fundet om 700 år og man kan så undre sig over, at Odense i begyndelsen af dette årtusinde var forbundet med den pilgrimsbevægelse, der lod sig inspirere af vandring til Santiago de Compostela.

>>>>>>>>

Inden vi går, vil jeg bede pilgrimmene tage hinanden i hånden mens Kjeld Burgby læser et Piet Hein digt.

BJ